

E. O.

Ochrona zabytkowych młynów

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 11/1-2, 193

1966

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

podobny Oddział Instytutu Historii Słowackiej Akademii Nauk. Celem pobytu było zapoznanie się z pracami, metodami i zakresem badań czeskich i słowackich historyków techniki hutniczej.

Rozmowy w Pradze (J. Kořan, J. Kruliš, J. Majer, F. Psota) i Bratysławie (P. Hapak, A. Paulinyi, J. Tibensky, J. Vlachovič) dotyczyły zagadnień techniki hutniczej dymarkowej i wielkopiecowej, konstrukcji pieców, wskaźników produkcyjnych oraz metrologii.

Przeprowadziłem też wstępną kwerendę w Państwowym Centralnym Archiwum w Pradze (Státni Ustředni Archiv), typując do mikrofilmowania pewne materiały dotyczące XVII-wiecznych wskaźników wielkopiecowych. W Bratysławie uzyskałem dokładniejsze informacje o zasobach centralnego dla obszaru Słowacji archiwum górniczo-hutniczego w Bańskiej SzczaŃnicy, zawierającego cenne materiały tekstowe, kartograficzne, ikonograficzne z wieków XIV—XIX do techniki górniczej i hutniczej, w tym również do pewnych powiązań z Polską.

Ponadto zwiedziłem Narodowe Muzeum Techniki w Pradze i Muzeum Techniki w Koszycach (tu z 2-krotnym wyjazdem w teren dla zwiedzenia zabytków hutnictwa). W Nitrze zapoznałem się w Instytucie Archeologicznym Słowackiej Akademii Nauk z problematyką badań nad stanowiskami przedhistorycznymi hutnictwa na Słowacji.

W Pradze, Bratysławie i innych ośrodkach spotykałem się z uprzejmą gotowością do rozmów i informacji ze strony gospodarzy oraz z chęcią współpracy i rozwoju kontaktów z Zakładem Historii Nauki i Techniki PAN.

Stanisław Miczulski

Portugalia

OCHRONA ZABYTKOWYCH MŁYNÓW

W początkach października 1965 r. odbyło się w Estoril w Portugalii sympozjum międzynarodowe poświęcone ochronie i konserwacji zabytkowych młynów wietrznych i wodnych. W sympozjum zorganizowanym przez Portugalskie Stowarzyszenie Miłośników Młynów wzięło udział kilkudziesięciu młynologów (tj. znawców młynów) z 11 krajów zachodniej i północnej Europy.

Słaby rozwój gospodarczy Portugalii sprawia, że w kraju tym pracuje nadal ok. 2500 wiatraków i 25 tys. kół wodnych, przy czym niektóre z nich pochodzą jeszcze z XVIII w. Młyny, szczególnie wietrzne, uznane tam zostały za jedną z ważnych atrakcji turystycznych i z tego względu przewidziano sfinansowanie przez rząd ochrony i konserwacji 300 wiatraków i 200 kół wodnych.

E. O.